
VI. Szabadíts meg a gonosztól

6.1 Menny és föld között

*„Mi Atyánk, aki a mennyekben vagy, szenteltessék meg a te neved, jöjjön el a te országod, legyen meg a te akaratod, amint a mennyben, úgy a földön is; mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma, és bocsásd meg vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek; és ne vígy minket kísértésbe, de szabadíts meg a gonosztól; mert tied az ország, a hatalom és a dicsőség mindörökké.
Amen.”*

Máté Evangéliuma 6:9-13

Clara Germana Cele árvaként, de teljesen egészséges és átlagos gyermekként nevelkedett a dél-afrikai Natal egyik missziójában. Csecsemőként megkeresztelték, ott járt iskolába és a misszió kívüli életet nem igazán ismerte. 1906-ban a 16 éves Germana élete azonban gyökeresen megváltozott. A Szent Mihály Misszió papjai elmondása szerint ugyanis a lány lepaktált az ördöggel, aki azonnal meg is szállta őt, káoszt csinálva a lány életéből.

Az iskolájában tanító apácák eleinte nem voltak biztosak abban, hogy a lányt valóban megszállták, vagy csak megjátssza a dolgot. Amikor azonban Germana olyan piszkos dolgokról kezdett el beszélni nekik, amelyekről csak másoknak lehetett tudomása, ez némiképp megváltozott. Akkor figyeltek fel rá, amikor ezeket a dolgokat a papok magánéletével kapcsolatban elkezdte kitergetni.

A lány furcsa és mély garathangokat adott ki magából. Olyan emberekhez beszélt, akik ott sem voltak és saját ágját darabokra törte szét. Egy apáca látta, amit ruháit letépve azokat miszlikre aprítja

miközben úgy hörgött, ami egyetlen állathoz sem hasonlítható. Néha egy egész seregnyi hang hagyta el a torkát. A lány felkereste Hörner atyát a misszió belül és elmondta, neki mit érez.

Arról számolt be, hogy *lepaktált az ördöggel*. Utána heves vitákat folytatott az öt megszálló démonnal. Állítólag így panaszkodott: „Becsaptál! Dicsőséges napokat ígértél számomra, de most kegyetlenül bánsz velem!”

Elkezdték, hát az ördögűzést. A dokumentált eset szerint Germana 1906. szeptember 10-én kétnapos intenzív rítusban vett részt, ami majdnem az ő és az ördögűző papok életébe került. A rítusnak 170 szemtanúja volt.

A megszállt lány hirtelen kikapta a bibliát az egyik pap kezéből és majdnem sikerült vele megfojtania a férfit. Máskor a padlón tekergett, mint egy kígyó. Testét úgy írták le, mint ami gumiként hajlongott. *Erasmus Hörner* atya arról számolt be, hogy a lány függőlegesen és vízszintesen is felemelkedett a szertartás alatt. Franciául, lengyelül és németül kezdett beszélni. Nem csak heves reakciókat mutatott a vallásos ikonográfiákra, de teste kifacsarodott minden egyház által megszentelt tárgy látványától és érzésétől.

Amikor transzba esett csak szenteltvízzel és pofozással tudták kihozni belőle, de csak átmeneti sikerrel. A két nap alatt folyamatosan inzultálta az apácákat és vadul reagált, amikor egy biblia vagy kereszt közeledett feléje. Az egyik apáca karját sikerült neki elkapni és megharapni. Ez nem csak fájdalmas volt, de egy kígyónyelv alakú sebet hagyott maga után az apáca bőrén.

A lány a rítus után felépült. Nagyon szégyellte magát a korábbi viselkedései miatt. Bocsánatot kért és egy szerény, alázatos élet mellett kötelezte el magát.^{1, 2, 3, 4}

A tizenötödik és tizenhatodik századokban az emberek nem csak hittek az *asztrológiában*, *alkímiában*, abban, hogy szellemek és démonok seregei veszik körbe őket, de igen gyakran félelmetes ceremóniák segítségével próbáltak meg kommunikálni a szellemvilággal vagy éppen rábírní a démoni entitásokat különféle dolgokra. *Talizmánokat* tartottak maguk elé, hogy halandó